BUITENBAND

Orgaan van de Verening van Gepensioneerden ANWB

Veertiende jaargang
juni 1994
Verschijnt 4 x per jaar

Redactie
Tine den Boer
Gerda Borsje
Jan Korstjens (eindred.)
Adriaan Pels
Puck de Rover
Harry de Vré

Vaste medewerkers
Jaap Jasperen
Bram Roozendaal
Mario Wijnvoord

Produktie
Zet- en drukwerk
Den Haag Offset B.V.

Bestuur VG-ANWB
mevr. J.Dorpema-Harmsen, voorzitter
W.A. Rombout, vice-voorzitter
mevr. H. Brehler, secretaris
mevr. G.N. Borsje, 2e secretaris
mevr. J.M. Voorwerk-Jonkman, penningmeester
A.C.H. Dona, lid

Secretariaat
Mgr. Bekkerslaan 821
2286 EJ Rijswijk
Tel. 070 - 393 87 19

Postrekening
t.n.v. Penningmeester VG-ANWB
onder nr. 3816027

Kopij voor septembernummer
Inzenden uiterlijk 1 augustus 1994
naar redactie-secretariaat:
mevr. F.J. Noordervliet
P. Gabrielstraat 17
2596 IA Den Haag
Tel. 070 - 324 74 33

Opnieuw een vrouw

De, kennelijk vrouwvriendelijke, leden van onze vereniging hebben tijdens hun 15e algemene vergadering opnieuw een vrouw tot voorzitter gekozen: mevrouw Juuke Dorpema-Harmsen. Na de voorgaande voorzitters, de heren Harmsen en Faber en mevrouw Noordervliet-van West, is de score nu fifty-fifty; een goede trend. Penningmeester, als opvolger van Karel Jurgens, werd mevrouw Annie Voorwerk-Jonkman, bij velen vast nog bekend als chef Hoofdkas. Veelbelovend voor het voortzetten van een goed financieel beleid. Bram Roozendaal droeg na zeven jaar 'zijn' Buitenband over aan zijn opvolgers. Het is géén afscheid echter; de 'Bedriegertjes van Roozendaal' blijven. De notulen beginnen op pagina 3.

Verstoteling in high-techland

Ook zo'n moeite met het programmeren van de tv? Moet zoonlief weer eens langskomen om opnieuw de werking van de videorecorder uit te leggen? De industrie houdt te weinig rekening met ons en brengt steeds moeilijker te bedienen apparaten in de handel waar we niet mee om kunnen gaan. En waardoor we ons ouder gaan voelen dan we zijn; omdat we de aansluiting met de ontwikkelingen beginnen te verliezen. Harry de Vré en Adriaan Pels doken in het onderwerp, zie pagina 10 en 11.

AOW betaalbaar

Ruim 13.000 gepensioneerden namen op 13 april jongstleden deel aan de landelijke manifestatie 'Handen af van de AOW' in Eindhoven. Het was een duidelijk signaal, dat goed werd opgepikt door de media. En eindelijk is het ook tot de politici doorgedrongen dat de AOW een basispensioen is, géén uitkering. De AOW is tot het jaar 2010 betaalbaar. Pas als de na-oorlogse geboortegolf 65 jaar wordt is er reden tot bezorgdheid. Jan Korstjens was er bij in Eindhoven. 'De nieuwe regering moet komen met een weldoordachte lange-termijnplanning en ophouden met politiek geladen korte-termijnbeslissingen', is de teneur van zijn artikel op pagina 9.

Pensioenfonds ANWB

Alle deelnemers aan het Pensioenfonds ANWB ontvingen een nieuw reglement en de statuten. Voor de gepensioneerden is het volgende van belang: Toeslag op ingegane pensioenen (art.3). In het oude reglement werd de winstdeling voor het vormen van premiereserves ter voorziening in toeslagen op ingegane pensioenen. Thans wordt er geen premiereserve meer gevormd voor de reeds toegekende verhogingen van de pensioenen, maar worden deze verplichtingen ingekocht bij de verzekeraar. Wel wordt nog een premiereserve gevormd als voorziening voor de nog niet toegekende toeslagen. De wijze waarop de hoogte van deze voorziening wordt bepaald is opnieuw vastgelegd, alsmede een nauwkeurige inkadering van de 'garantie' van de ANWB-zijde ingeval er een negatief verschil ontstaat tussen de hoogte van de reservering en de uit te keren verhogingen.

Hoofddirecteur kreeg koninklijke onderscheiding

De hoofddirecteur van de ANWB, mr P.A. Nouwen, is benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. De versierselen behorende bij deze hoge koninklijke onderscheiding werden de heer Nouwen op 29 april opgespeld door mevrouw J.H.R. Maij-Weggen, minister van Verkeer en Waterstaat. Het bestuur en de leden van de VG-ANWB wensen de heer Nouwen - en de ANWB - geluk met deze ridderorde.

Familieberichten aan ons secretariaat

Het secretariaat van de VG-ANWB stelt er prijs op namens het bestuur en de leden te kunnen reageren op gebeurtenissen in de persoonlijke kring van onze leden.
De beslissing om dit te willen en om het secretariaat in te lichten, is vanzelfsprekend geheel aan u. Vooral bij overlijden komt het voor dat oud-collega's het betreuren dat zij niet op de hoogte waren van het verlies van een goede vriend of collega. Ons secretariaat was dit dan evenmin. Berichten die, uiteraard terecht, naar het ANWB-hoofdkantoor worden gezonden, bereiken soms pas enkele dagen later ons secretariaat.
Het secretariaat van de VG-ANWB is: mevrouw H. Brehler en mevrouw G.N. Borsje, Mgr. Bekkerslaan 821, 2286 Rijswijk, telefoon (070) 393 87 19. Dit adres staat overigens ook altijd vermeld op de voorpagina van de Buitenband.

Wet van Otterloo

Ouderen en de ƒ 30.500-ziekenfondsgrens

Ouderen met een laag aanvullend pensioen kunnen nu in het ziekenfonds worden verzekerd. Het gaat, naar schatting, om 160.000 ouderen. Er moeten wellicht ook tienduizenden ouderen het ziekenfonds verlaten, omdat hun inkomen hoger blijkt te zijn dan de ƒ 30.500, de grens in de nieuwe wet, de zogeheten "wet van Otterloo". Deze wet is 10 mei jongstleden door de Eerste Kamer aanvaard en treedt 1 juli aanstaande in werking.

Geen paniekreacties

De ouderenorganisaties, waaronder het OVGO, hebben overlegd met het ministerie van WVC. Want de mensen die straks in- of uitstromen kunnen op dit moment nog te weinig weten van de nieuwe wet. Zij zouden ten onrechte kunnen vrezen dat zij straks uit de boot vallen als ze niet zelf snel actie nemen. Dat hoeft niet, want het volgende gaat gebeuren.

Degenen die mogen intreden

In de loop van juni krijgt men een formulier thuis in het blad "Inzicht" (niet de "Inzicht" van de ANWB), dat nu "Kern" gaat heten. Het formulier is ook verkrijgbaar bij artsen, ziekenfondsen en dergelijke. De ingevulde formulieren worden in de daarna volgende maanden, vermoedelijk in juli, augustus of september, door de ziekenfondsen verwerkt.
Dan geldt het volgende:
1. Iedereen is met terugwerkende kracht tot 1 juli verzekerd in het ziekenfonds. Men krijgt daarvan wellicht pas bericht na verwerking van het formulier.
2. U hoeft niet voorafgaand uw ziektekostenverzekering op te zeggen. De te veel betaalde premie vanaf de maand juli krijgt men terug van het ziekenfonds.
3. Declaraties in de "tussenmaanden" gewoon blijven inzenden bij de ziektekostenverzekering. Deze handelt ze af.

Degenen die moeten uittreden

1. U hoeft niets te doen. Als uw inkomen te hoog blijkt te zijn zal dat worden vastgesteld bij de jaarlijkse inkomenstoets op 1 november. Als u dan moet uittreden gebeurt dat pas op 1 januari 1995, in tegenstelling tot wat er in de wet staat. Het zal voordelig zijn om van deze periode gebruik te maken.
2. Aansluitend kunt u zich verzekeren. Alle ziektekostenverzekeringen moeten u accepteren en bovendien heeft u nog de gebruikelijke vier maanden, tot 1 mei 1995, waarin de ziektekostenverzekering u met terugwerkende kracht tot 1 januari 1995 accepteren.

JanKo

Notulen 15e Algemene Ledenvergadering

Het blijft doeltreffend en gezellig...

De nieuwe voorzitter is weer een vrouw: Juuke Dorpema-Harmsen

De heren bestuurderen van de 111-jarige ANWB kunnen er van opkijken. De vierde voorzitter van de VG-ANWB is, opnieuw, een vrouw: Juuke Dorpema-Harmsen. De vrouwvriendelijke leden hebben met hun keuze de voorzittersscore nu op fifty-fifty gebracht. Na de heren Harmsen, de oprichter van onze vereniging, en Faber, nu ook twee vrouwen: Frankje Noordervliet-Van West, die met haar medebestuursleden vijf jaar lang een actief beleid voerde en tegelijkertijd in een sfeer van saamhorigheid de vele onderlinge contacten in de kring van de leden wist te stimuleren, nu haar opvolgster.

De vergadering, in het restaurant van het ANWB-hoofdkantoor, werd door ruim honderd leden bijgewoond. Van het bestuur waren er: mevrouw F.J. Noordervliet-van West, voorzitter, de heer W. Rombout, vice-voorzitter, mevrouw H. Brehler, secretaris, mevrouw G.N. Borsje, 2e secretaris, de heer P.C. Jurgens, penningmeester, en de heer G. Dona, lid. Ook de heer A.S. Roozendaal, eindredacteur van de Buitenband, was aanwezig.
Op speciale uitnodiging van het bestuur en om kennis te maken met de leden, was aanwezig mevrouw Lucia Neering, fiscaal adviseur bij de ANWB, die onder meer voor de VG-ANWB-leden het gewaardeerde aanspreekpunt is bij algemene vragen over onze pensioenen en het pensioenfonds. (Zij is overigens bereikbaar via telefoonnummer (070) 314 659. Let wel: persoonlijke vragen over hoogte en samenstelling van het pensioen moeten worden gericht tot Centraal Beheer, de heer G. van Dodeweerd, (055) 793 608. Zie ook uw recente uitkeringsspecificatie van CB.)

Een herentafel bestudeert de financiële stukken. (Foto: Harry de Vré.)

Mevrouw Frankje Noordervliet-van West hanteerde voor de laatste keer de voorzittershamer. En weer met verve! (Foto: Rob Honselaar/ANWB.)

Traditioneel toonde ook de hoofddirectie van de ANWB belangstelling voor onze vergadering. De heer Nouwen was aan het werk in het buitenland, in zijn plaats nam de heer Barkhof met duidelijk veel genoegen deel aan de lunch.
Na het welkomstwoord van de voorzitter werd een ogenblik stilte in acht genomen ter nagedachtenis aan de leden die ons zijn ontvallen. Daarbij gingen de gedachten ook uit naar de nabestaanden, die zich veelal betrokken voelen bij onze vereniging.

Agenda
De agenda - zie de Buitenband van maart 1994 - volgende, worden de notulen van de vorige vergadering - zie de Buitenband van juni 1993 - goedgekeurd. De voorzitter geeft een toelichting op de opmerking over de toeslag op de pensioenen, gedaan in de rond vraag (bladzijde 8 van de notulen). Zij verklaart dat de gepensioneerde ANWB-ers de toelage op de pensioenen volledig krijgen uitbetaald. De basis voor de berekening is het voorschot dat het actieve personeel in het begin van het

jaar krijgt en de bijstellingen die plaats vinden. Deze werkwijze is het gevolg van het feit dat de CAO-besprekingen pas in het voorjaar plaatsvinden en het juiste prijsindexcijfer over het gehele jaar op dat moment nog niet bekend is. Het jaarverslag 1993, gepubliceerd in de Buitenband van maart 1994, wordt eveneens goedgekeurd. Penningmeester Karel Jurgens geeft vervolgens een toelichting op balans en begroting. De financiële situatie is goed, er is ruimte voor activiteiten in onder meer de recreatieve sfeer. De post 'diverse kosten' is hoger begroot in verband met extra activiteiten in dit lustrumjaar. Hierna wordt ook het financieel verslag goedgekeurd. Mevrouw Voorwerk-Jonkman en de heer Lemckert, de Commissie Rekening en Verantwoording, hebben de financiële jaarstukken gecontroleerd en in orde bevonden. Voorgesteld wordt de penningmeester decharge te verlenen. De commissie oogst de dank van de voorzitter en wordt daarna voor het komende jaar samengesteld. Mevrouw Voorwerk treedt af, de heer Lemckert blijft lid, de heer Bruinhout wordt van reserve-lid lid en de heer Van Drunen wordt reserve-lid.

Oud en nieuw bestuur; van links naar rechts: mevrouw G.N. Borsje, de heer P.C. Jurgens, mevrouw H. Brehler, mevrouw F.J. Noordervliet, mevrouw J. Dorpema, de heer W. Rombout, mevrouw J.M. Voorwerk en de heer G. Dona. (Foto: Rob Honselaar/ANWB.)

Buitenband

Bram Roozendaal nam met een gloedvolle speech afscheid als eindredacteur van de Buitenband. (Foto: Harry de Vré.)

De heer Bram Roozendaal beëindigt na zeven jaar zijn functie van eindredacteur van de Buitenband. Een redactioneel collectief onder leiding van Jan Korstjens en Adriaan Pels zet het werk voort, samen met de huidige redactieleden: Tine den Boer, Puck de Rover, Harry de Vré, Gerda Borsje (als vertegenwoordiger van het bestuur) en Frankje Noordervliet als spil van het redactiesecretariaat. 'Bram Ro' blijft zijn medewerking verlenen als columnist met zijn rubriek 'Bedriegertjes van Roozendaal'.
De voorzitter dankt Bram voor zijn volhardende en creatieve inzet. 'In zijn periode zijn 26 Buitenbanden verschenen. Met zijn scherpe, professionele oog voor de actualiteit, gevoel voor de waarde van het blad voor de ledenbinding en zijn talent voor verantwoorde voorlichting heeft hij van de Buitenband een periodiek gemaakt dat uniek is in het wereldje van verenigingen van gepensioneerden. Ook zorgde hij voor een goede redactiestaf om het werk voort te zetten, van groot belang voor onze vereniging. Bestuur en leden zijn hem daar veel dank voor verschuldigd', aldus de voorzitter.
De heer Roozendaal beklemtoont daarop dat hij het eindredacteurschap, samen met de redactie en vaste medewerkers, als plezierig heeft ervaren. Hij dankt iedereen voor het in hem gestelde vertrouwen.

Bestuursverkiezing

Overeenkomstig de statuten treedt de helft van het aantal bestuursleden af. De heer Rombout heeft zich herkiesbaar gesteld; mevrouw Noordervliet, voorzitter, en de heer Jurgens, penningmeester, niet.
De voorzitter dankt de heer Jurgens voor het voortreffelijke beheer van de geldmiddelen van de vereniging gedurende zeven jaar. Voor de opengevallen plaatsen hebben de leden twee kandidaten gesteld: mevrouw Dorpema-Harmsen en de heer Paardekooper; het bestuur heeft als kandidaten: de heer Rombout, mevrouw Voorwerk en de heer Korstjens. Laatstgenoemde had zich onder voorbehoud beschikbaar gesteld ingeval er onvoldoende kandidaten zouden zijn.
Nu dit niet geval was trekt hij zich terug, hij geeft er de voorkeur aan zijn OVGO-werk voort te zetten.
Als de stemmen geteld zijn blijken mevrouw Dorpema-Harmsen, mevrouw Voorwerk-Jonkman en de heer Rombout te zijn gekozen. Daar de bestuursleden niet in functie worden gekozen in onze vereniging, kan de voorzittershamer nog niet overgedragen worden. De verdeling van de functies wordt verschoven naar de eerstvolgende bestuursvergadering.

Belangenbehartiging

De VG-ANWB is met drie leden sterk betrokken bij het werk van het OVGO, de belangenbehartiger van de gepensioneerden van zeventien aangesloten verenigingen, in totaal ruim 45.000 leden. De heer Eijsenring zit in de OVGO-Pensioencommissie en de heer Veltman in de commissie Gezondheidszorg.
Bij de actuele commotie rond de AOW-pensioenen heeft het OVGO, samen met de ouderenorganisaties ANBO, Unie KBO, CSPO en PCOB zich indringend gericht tot de acht lijsttrekkers van de (toen) grootste partijen. Daarbij waren twee speerpunten: het 'lijsttrekkersdebat' op 25 maart en de grote manifestatie 'Handen af van de AOW' in het Philipsstadion in Eindhoven op 13 april. Namens het OVGO is de heer Korstjens lid van het actiecomité.
Kernthema voor beide acties was de positie van de AOW als basispensioen, met de nadruk op 'pensioen'. Als zodanig beschouwde de regering destijds de AOW. Nu het economisch minder goed gaat neigen de politieke partijen te spreken over de AOW als 'uitkering'. Dit 'misverstand' is met enig succes uit de

wereld geholpen. de lijsttrekkers van het CDA en de PvdA hebben - voor de verkiezingen! - de uitspraak gedaan dat de AOW een pensioen is en geen uitkering. Maar de consequenties van deze uitspraak zijn nog niet aanvaard. Ook de aanvullende pensioenen staan onder druk. De gedachte AOW-premie te heffen over aanvullende pensioenen, is de volgende inconsequentie, bij een eerder afgesproken premieplicht van 16 tot 65 jaar. Daarom is ons OVGO-lidmaatschap van groot belang; gestreefd wordt naar het overtuigen van de politieke partijen op grond van redelijke argumenten.

Sociaal Fonds
De heer Dona, die het bestuur vertegenwoordigt in het Sociaal fonds, gaat in op de enquête die dit fonds heeft gehouden onder gepensioneerden en de actieve en niet-actieve medewerkers van de ANWB. De conclusie is inmiddels in Inzicht verschenen. De bekendheid met het Sociaal Fonds en zijn doelstellingen is het grootst bij de gepensioneerden. Mede naar aanleiding van enkele opmerkingen van de VG-ANWB zal worden onderzocht of het Fonds meer kan betekenen voor de medewerkers en exmedewerkers van de ANWB.

Lustrum-excursie
Over de tweedaagse excursie naar Zeeland en Brabant, op 1 en 2 september aanstaande, werd het nodige gepubliceerd in de Buitenband van maart. Half augustus ontvangen de ingeschre

Het goed gevulde bedrijfsrestaurant van de ANWB, een en al aandacht. (Foto: Harry de Vré.)

ven deelnemers nadere informatie over onder meer vertrek, opstapplaatsen en het programma. De heer Bruinhou oppert voor Den Haag het Centraal Station als opstapplaats te nemen, ten gerieve van hen die per trein komen. Het bestuur zal dit goede idee bespreken.

Onze gastheer namens de ANWB, plaatsvervangend hoofddirecteur ir. J. Barkhof, hier in gesprek met mevrouw Loes Kolkert, noemde de goede relatie van de ANWB en de VG-ANWB van groot belang: 'Naast het behartigen van de belangen van uw leden houdt u op tal van manieren de contacten levend, met de ANWB en met uw oud-collega's. Voor de huidige ANWB-medewerkers is uw betrokkenheid met ons werk inspirerend.' (Foto: Rob Honselaar/ ANWB.)

Rondvraag
Inhakend op de AOW-problematiek vraagt mevrouw Kolkert extra aandacht voor de positie van ouderen bij opname in een bejaardencentrum of verpleeginrichting. Dit zet grote financiële druk op de inkomens van ouderen. De heer Korstjens acht deze oproep zeer terecht. Naast de aantasting van de koopkracht is het stelsel van de eigen betalingen in de gezondheidszorg nu al door niemand te overzien. Op vele fronten ontstaat nieuwe wetgeving, waardoor voor ouderen cumulatie ontstaat. Zo is ook de scheiding van wonen en zorg een groot probleem. Evenals de talrijke bezuinigingen in de gezondheidszorg. Moed gevend kan zijn dat de AOW-acties van de ouderen een duidelijk, ook in de publiciteit, signaal aan de politieke partijen zijn geweest. En nu verder!
De heer Rosevelt vraagt of de statuten zo kunnen worden aangepast dat men bestuursleden gericht kan kiezen. Het bestuur neemt dit punt in studie. De heer Eijsenring zegt 'de gekozenen en de heren in het bestuur sterkte te wensen met zo veel vrouwen in het bestuur.' De heer Bruinhout vraagt aandacht voor de ANWB-faciliteiten voor gepensioneerden. Dat kan zijns inziens duidelijker. Het bestuur zal dit onderzoeken.

In verband met de overdracht van het penningmeesterschap zou het vergoeden van de reiskosten van de leden iets meer tijd kunnen kosten, deelt de penningmeester mede. Monique van Dalen, de gastvrouw namens de ANWB, ontvangt een woord van dank met bloemen van mevrouw Borsje. Ten slotte dankt mevrouw Noordervliet de aanwezigen voor hun belangstelling voor de VG-ANWB en voor hun komst naar de vergadering. Vice-voorzitter Rombout dankt tot slot namens het bestuur en de leden mevrouw Noordervliet voor haar inzet de afgelopen vijf jaar, waarop de scheidende voorzitter de vergadering sluit.

De nieuwe penningmeester
Mevrouw J.M. Voorwerk-Jonkman, de nieuwe penningmeester van de VG-ANWB. 'De hoofdkas bij de ANWB, dat was 'spelen met geld', ik vond het schitterend', zei zij in de Buitenband van juni 1991. In 1962 kwam zij bij de ANWB, als medewerkster bij de deviezenbalie van GV1. Al gauw werd ze chef Administratie en daarna chef Boekhouding-registratie op het hoofdkantoor en vervolgens chef Hoofdkas, later genoemd afdeling Geldzaken. Annie Voorwerk vertelde Bram Roozendaal in het Buitenband-interview hoe actief zij was bij het Rode Kruis en later in haar dorp onder meer secretaris werd van de Stichting Alarmering Bejaarden en de ziel van de Stichting Burenhulp. 'Maar nog steeds is mijn hart verpand aan de ANWB, ik kan er niets aan doen.'

Juuke Dorpema-Harmsen, de nieuwe voorzitter:

'Ik sta altijd open voor de andere kant van een zaak'

Wat bezielt iemand om voorzitter van de Vereniging van Gepensioneerden ANWB te worden? 'Zelf ben ik niet op de gedachte gekomen. Frankje vroeg me vorig jaar al. Ik begon het toen net een beetje jammer te vinden dat ik niets meer met anderen samen deed en het leek me heel aardig om me hier voor in te spannen.' Heeft Juuke Dorpema dan zo weinig om handen? Allesbehalve. De tuin bijhouden, planten kweken, klussen in huis,Homerus in het Oudgrieks lezen, een cursus kunstgeschiedenis volgen, en met de caravan naar Italië.
Wat voor een voorzitter heeft de VG-ANWB gekregen? Eentje die gewend is alles van twee kanten te bekijken - 'een typische juristenkijk' - en die als stelregel heeft: 'alles is betrekkelijk'. Ze zal zich in haar nieuwe functie vooral vertrouwd maken met de problemen van ouderen. En zich verdiepen in 'wat de leden bindt'.

Een gesprek met Juuke Dorpema-Harmsen kan haast niet anders beginnen dan met een uitleg van haar voornaam. 'Ik ben naar mijn grootmoeder vernoemd, die heette Juliana en werd Juuke genoemd. Het is dus een afkorting van Juliana.' We zitten bij haar thuis: Annanasstraat Den Haag. Waar de heer en mevrouw Dorpema al zo'n 25 jaar wonen. In september wordt ze 65 en het is dit jaar precies 40 jaar geleden dat ze afstudeerde: rechten, civiel recht om precies te zijn. Het gezin telt twee kinderen: zoon Maarten van 31 die ook jurist wordt en notabene bij de ANWB werkt (Reisvoorwaarden) en dochter Ineke van 29, getrouwd (twee kinderen), en een herdershond die moeilijk loopt en met acupunctuur wordt behandeld.

Niet bekend bij de ANWB

Waarom kennen zo weinig mensen mevrouw Dorpema? 'Waarschijnlijk omdat ik niet in vaste dienst was, de laatste 25 jaar althans, en ik in hoofdzaak thuis werkte. Ik kwam 1 februari 1955 bij de ANWB, bij de toenmalige Juridische afdeling. Het was mijn eerste baan. Ondanks de voorspelling van mijn hoogleraren dat de eerste 20 sollicitaties niets zouden opleveren, was de eerste meteen raak. Van de vijftig gegadigden kreeg ik die baan. Ik vond het maar eng, direct aan het werk, maar achteraf ben ik wel heel blij dat het zo gelopen is. Ik bleef tot september 1962 in vaste dienst. In die periode trouwde ik. Het was toen nog zo dat je arbeidscontract dan automatisch ophield, als je wilde blijven moest je dat aan de hoofddirecteur vragen. Wel, ik mocht blijven. Eind 1962 werd mijn zoon geboren en werd ik huisvrouw en moeder. Een half jaar later wilde ik wel weer aan de slag en de heer Harmsen (geen familie), mijn chef in die dagen, kon me wel gebruiken. Ik ging free-lance werken, thuis, een keer per week moest ik naar kantoor om het werk te bespreken. Dat heb ik gedaan tot mijn dochter kwam. Toen ben ik er anderhalf jaar tussenuit geweest, daarna van 1966 tot december 1990 weer op de oude voet.'

Drie juristen

'Mijn taak was het geven van juridische adviezen aan leden en bemiddelen bij geschillen. Het ging vaak over aanrijdingszaken, maar ook over overeenkomsten: koop of huur van auto's, tenten, caravans en dat soort zaken. Het maken van buitenlandse reizen kwam pas toen in zwang. In 1955 waren er nog niet zo veel auto's op de weg en het verkeersrecht stond nog in de kinderschoenen. De hele ontwikkeling daarvan heb ik meegemaakt. Want ik werkte mee aan het blad "Verkeersrecht" (van de ANWB) en

kende daardoor alles wat daarin ter sprake kwam woord voor woord. Zo werd ik vanzelf specialist op dit gebied.
In die tijd waren er maar drie juristen bij de Juridische afdeling - ik was de derde - nu zijn het er ongeveer 25. Van alle veranderingen en ontwikkelingen op de afdeling ben ik getuige geweest.'

Samenwerken
'Het leuke van de ANWB is dat je zo veel kennis in huis hebt. Ben je advocaat, dan moet je voor alle specifieke kennis op een of ander terrein altijd buiten de deur zijn. Bij de ANWB weten ze alles over autotechniek, scheepstechniek, verkeer, caravans, tenten, noem maar op. Als je wat wilde weten hoefde je maar even de trap op te gaan. Dat samenwerken met iedereen heeft mij het meeste plezier gegeven in mijn baan. Ook met de collega's op de afdeling was het altijd prettig werken, ja, met anderen kunnen werken, dat heb ik altijd met ontzettend veel plezier gedaan.'

Altijd kunst
'Mijn grote hobby is de tuin en planten, ik kweek van alles. Maar ik ben ook altijd bij kunst betrokken geweest. Nu volg ik de cursus kunstgeschiedenis (bij de ANWB). We gaan dan ook dit jaar naar Italië met de caravan, want we hebben net de renaissance gedaan. We kamperen al zo'n twintig jaar; eerst met een tent, daarna een vouwwagen en nu dan de caravan. We gingen meestal naar Frankrijk; afwisselend een dag bezienswaardigheden kijken, een dag zwembad, zo kwam het hele gezin aan zijn trekken.'

Oudgrieks
'Mijn man - overigens ook jurist en ook gepensioneerd - en ik zitten nu in twee klassieke clubs, waarin we gezamenlijk onder andere in Oudgrieks geschreven boeken lezen. We zijn nu bezig met een Grieks toneelstuk: Antigone, dat kortgeleden nog hier (in het Nederlands) is opgevoerd. Door het lezen in de oorspronkelijke taal, door die manier waarop ze iets zeggen, leer je veel over het leven en de gedachtenwereld van die tijd. Het wonderlijke is dat je een heleboel tegenkomt dat gisteren geschreven zou kunnen zijn.
Ik hou ook erg van geschiedenis en lees graag historische romans. Je proberen uit te leven hoe de mensen vroeger leefden, wat ze dachten, dan zie je dat de mensen in wezen niet zo veel veranderd zijn.
En ook sport interesseert me; skiën, tennissen, zelf doe ik het nu niet zo veel meer, maar ernaar kijken wel. Ook voetbal zie ik graag. Naar wedstrijden op de tv kijken was vroeger een gezinsaangelegenheid geweest. Ik herinner me nog goed van het wereldkampioenschap in 1988 de wedstrijd Duitsland - Nederland. We zaten net voor de aftrap klaar voor de buis toen het tv-toestel het begaf. Gelukkig kon een vriendje van mijn zoon snel thuis een ander apparaat halen, zodat we die bijzondere wedstrijd niet gemist hebben.
Daarnaast ben ik altijd een knutselaar geweest. Schilderen en behangen en zo. Ik heb zelfs ooit onze badkamer betegeld; na 20 jaar zitten alle tegels nog vast. Stilzitten en niets doen komt bijna niet voor, ik heb altijd een of ander handwerk onder handen.'

Alles is betrekkelijk
'Als voorzitter van de VG-ANWB zal ik me met een heleboel dingen vertrouwd moeten maken. Ik denk me in de eerste plaats te gaan verdiepen in de specifieke problematiek van ouderen. Maar ook in de vraag wat onze leden bindt, nu de gemeenschappelijke basis, ons werk, is weggevallen. De leden zullen me daarbij leren kennen als iemand die altijd openstaat voor de andere kant van de medaille. Iedere zaak heeft immers twee kanten is mijn uitgangspunt, een typische juristenkijk trouwens. In mijn werk ben ik ook altijd een bemiddelaar geweest. Iemand die zo veel mogelijk objectief de argumenten afweegt. Als ik op die manier anderen kon overtuigen, was ik tevreden.
Ik ben opgevoed in de sfeer van: alles is relatief, alles is betrekkelijk. En dat motto heeft mijn hele leven beïnvloed. En het zal me ook in mijn nieuwe functie richting geven.'

Adriaan Pels

Herdruk

Uitgerangeerd
We hebben onze samenleving economisch zo opgezet dat we mensen vanaf hun 55-ste jaar scheiden van de rest. Dan al begint de uitstoot uit het arbeidsproces, die doorgaat tot het 65-ste levensjaar. Daarna ben je definitief uitgerangeerd. Omdat wij betaalde arbeid nog steeds hogelijk waarderen, betekent deze uitstoot in feite dat we ouderen maatschappelijk niet meer interessant vinden. Terwijl ze nog tientallen jaren van hun leven voor de boeg hebben, mogen ouderen niets meer doen in de samenleving.
Henk Manschot in LeefTijd

Mutaties voor de ledenlijst

Nieuwe leden
Op uw ledenlijst kunt u de volgende nieuwe leden bijschrijven:
P. Konstapel, Westeinde 122, Nieuwleusen. S.J.J. Sluijters, B. de Jongpark 40, Rijswijk (ZH). W.J. Teeling, Van Montfoortlaan 1, Wassenaar. Nieuwe begunstiger ir J. Barkhof, plaatsvervangend hoofddirecteur ANWB, Voorschoten.

Overleden
Op 17 februari is onze wegenwacht-collega J. Tigchelaar (73) te Suameer overleden. Op 12 april overleed A.J. Holtman (85), eveneens wegenwacht, te Dodewaard. W.J. van Dongen (67) chef Reisbemiddeling, is op 15 april te Wilhelminaoord overleden. E.F. Gütlich (76), chef Mechanische Administratie, overleed op 22 april te Holten.
Velen van ons zullen goede herinneringen aan deze collega's hebben.

AOW is basispensioen

De bedreiging van de AOW raakt iedereen. Oók de gepensioneerden die een aanvullend pensioen hebben. Daarom was de manifestatie 'Handen af van de AOW' op 13 april jongstleden in het Philipsstadion in Eindhoven een belangrijk signaal aan de politieke partijen. Want de ouderenbonden en organisaties van gepensioneerden (waaronder het Overlegorgaan Verenigingen van gepensioneerden in Ondernemingen) hebben de politici vorig jaar al voorgehouden dat de koppeling van de AOW aan de welvaartsontwikkeling noodzakelijk is om de koopkracht op peil re houden.
Voor velen is de nood hoog, zoals voor de 700.000 medeburgers. Stel je voor dat je in je eentje moet leven van enkel de AOW. Dat is ƒ 1240,08 per maand als basisbedrag. Weliswaar ontvangen velen, vooral in de grote steden, nog een huursubsidie. Maar dan nòg komen deze alleenstaanden maandelijks honderd gulden te kort, zegt het NIBUD (Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting). Als er bijvoorbeeld een koelkast of gasfornuis sneuvelt moet men aankloppen bij de Gemeentelijke Sociale Dienst. Dat wordt door velen als mensonterend ervaren. Opmerkelijk, ja tekenend, was dan ook dat er onder de ruim 12.000 manifestatiegangers naar Eindhoven overwegend veel ouderen waren die slechts zijn aangewezen op de AOW als basispensioen. Zij kwamen met zo'n honderd autobussen en vier extra treinen en lieten zich horen; ook in het belang van de 'aanvullend-gepensioneerden'.

Jongeren solidair
De AOW-acties zijn niet alleen een zaak van de ouderen. De jongeren zijn ook bij de les. Ruim 90% van de bevolking boven de achttien jaar vindt de AOW als basispensioen belangrijker dan zelfs de terechte onrust rond de werkgelegenheid. Dat blijkt uit een recent NIPO-onderzoek. En toch blijft het de grote partijen ontbreken aan durf en creativiteit om het voor iedereen noodzakelijke werkgelegenheidsbeleid langs andere wegen te financieren. En zijn de AOW-standpunten van de grote partijen momenteel vrijwel helemaal in elkaar geschoven.

Hoger op de barometer
De gezamenlijke ouderenorganisaties hebben in mei '93 een goed onderbouwd plan gepresenteerd om. herstel van de koppeling van de AOW aan het gemiddelde van de CAO-lonen als voorwaarde voor koopkracht-behoud te bepleiten. Toen reageerden de politieke partijen niet. Maar nu, na de verkiezingen, moet het toch anders worden. De druk is op de ketel gezet. Namens de ruim '12.000' in de Actie-Eindhoven ook in het belang van de andere 2 miljoen ouderen.

AOW is basispensioen
van het begin af aan was de AOW een basispensioen. Dus welvaartsvast en gekoppeld aan de loonontwikkeling. In de jaren zeventig ging men uitkeringen en AOW aan het minimumloon koppelen. Er is echter een fundamenteel verschil tussen AOW en uitkeringen. Uitkeringen dienen om het risico van loonderving te ondervangen; in principe een tijdelijk verschijnsel.
Ook de aanvullende pensioenen staan onder druk. De regering dacht aan het belasten van de 'overwinsten' in de pensioenfondsen. Dat kon worden verijdeld. Nu ging er weer een balletje op om AOW-premie te heffen over pensioenen. Is de financiële nood dan zo aan de man/vrouw? Want ouderen willen altijd wel 'redelijk blijven'. Er is geen reden voor paniek-voetbal, om in stadiontermen te spreken. Tot het jaar 2010 blijft de AOW betaalbaar. Vijftien jaar de tijd voor een goed lange-termijn-

plan. 'Gepensioneerden moeten het niet laten bij de massale manifestatie 'Handen af van de AOW'. De ouderen van Nederland willen gehoord worden en meebeslissen', aldus dr. Wim Beekman, voorzitter van het OVGO.

JanKo

Uit de oude schoenendoos

'De eerste generatie mobiele kantoren', noemt Anton Bruinhout ze. Uit zijn schoenendoos kwamen deze foto's van de eerste Citroen-bestelwagen waarmee de ANWB in 1951 de boer opging.
In 1966 werden ze vervangen door de bekende blauwe bussen.

De Langste Dag

Velen van ons zullen in deze weken denken aan de dag, nu vijftig jaar geleden, dat bij zonsopgang de geallieerde strijdkrachten landden op de kust van het Franse Normandië: 6 juni 1944. Iedereen zal zo zijn eigen herinneringen hebben, die door de talrijke herdenkingen en manifestaties onstuitbaar naar boven komen. Ze inspireerden Tine den Boer tot bijgaand gedicht en Harry de Vré haalde zijn verzameling Franse postzegels die ter nagedachtenis aan de gebeurtenissen werden uitgegeven, weer eens tevoorschijn.
Uiteraard gaan onze gedachten in de eerste plaats naar al die Amerikanen, Engelsen, en Canadezen die op die dag in de verschrikking op de Franse stranden zijn gesneuveld voor onze vrijheid.
Daarbij vergeet je gemakkelijk dat er iemand moet zijn geweest die de taak had ze die oorlogshel in te sturen: generaal Dwight D. (Ike) Eisenhower, de opperbevelhebber van de geallieerden, die ook het commando over de operatie Overlord zoals de bevrijding van Europa heette, had. Een functie waarin je in alle eenzaamheid besluiten moet nemen die de gruwelijkste consequenties hebben.
In het boek 'The Longest Day' beschrijft Cornelius Ryan het moment waarop het uur-U werd vastgesteld. Eisenhower had de bevelhebbers van de verschillende legers gepolst, de generaals Smith, Tedder, Leigh-Mallory, en Montgomery en moest nu kiezen. De schrijver Ryan: 'De beslissing was nu aan Ike. Het ogenblik was gekomen, dat alleen hij het besluit kon nemen. Er volgde een lange stilte, waarin Eisenhower alle mogelijkheden tegen elkaar afwoog. Generaal Smith die toekeek was geraakt door "het isolement en de eenzaamheid" van de opperbevelhebber. Hij zat aan tafel met zijn handen gevouwen voor hem en keek naar beneden. De minuten verstreken. Sommigen zeggen dat er twee minuten voorbijgingen, anderen zeggen dat het er wel vijf waren. Toen keek Eisenhower op en liet met een vertrokken gezicht weten wat zijn beslissing was. Langzaam zei hij: "Ik ben er zeker van dat we het bevel moeten geven... ik vind het niet prettig, maar het zal moeten... ik zie niet wat we anders zouden kunnen doen." Eisenhower stond op. Hij zag er moe uit, maar iets van de spanning was van zijn gelaat verdwenen.'
Binnen 48 uur werden meer dan 100.000 man en 14.000 tanks en andere voertuigen aan land gebracht om de Duitse stellingen, de 'onneembare' Atlantikwall, te vernietigen. Er begon een historisch gevecht, dat ten slotte leidde tot de val van het Derde Rijk.

6 juni 1944

bijeengeraapte mannen
uit geallieerde landen
in duizenden vaartuigen
stuiteren over de golven
naar de stranden
van Normandié

een gigantische armada
zwermen zweefschermen
en golven luchtschepen op weg
onder dekking van het duister
naar de stranden
van Normandié

gewapende mannen
gezichten zwart nat van de angst
waden door een woelige zee
bij de eerste streep licht
naar de stranden
van Normandié

opeengesmeten mannen
gekwetst verminkt
of met een paspoort
naar de dood op zak sterven
op de stranden
van Normandié

overlevende mannen
uit geallieerde landen
schieten zich een weg
naar het uitgemergelde Europa
weg van de stranden
van Normandié

D-Day

Tine den Boer (februari 1994)

Verstoteling in high-techland

Help, ik heb een videorecorder cadeau gekregen

We worden ouder, maar blijven jonger. Dat wil zeggen dat zowel onze gemiddelde leeftijd als onze vitaliteit toeneemt. Ondanks dat voelen we ons echter toch vaak eerder oud dan de vorige generatie. Dat komt doordat we eerder de aansluiting met de samenleving verliezen, wat veroorzaakt wordt door de snelheid waarmee de technologie zich ontwikkelt en de geringe aandacht die fabrikanten hebben voor de behoeften en mogelijkheden van oude consumenten. Is dat zo? Adriaan Pels en Harry de Vré trokken de stad Den Haag in en hingen een ochtend de zeer bejaarde consument uit.

Hoe ouder, hoe groter de vrees 'het niet meer te kunnen volgen'. Daarom lezen we bijna dwangmatig de krant, missen geen enkel NOS-journaal en kijken naar de afgrijselijkste tv-programma's, alleen omdat iedereen ernaar kijkt. Om onze hersens soepel te houden lossen we puzzels op waar we altijd een hekel aan hebben gehad en om ons geheugen te trainen proberen we telefoonnummers te onthouden, wat we altijd een zinloze bezigheid hebben gevonden omdat je ze toch kunt opschrijven, net als verjaardagen trouwens. Maar ondanks onze inspanningen komen er momenten dat we ons realiseren toch achterop te raken. Dat is bijvoorbeeld als we een videorecorder, een magnetron, of een printer voor de computer aanschaffen, of weer met zo'n muurautomaat te maken krijgen. Want de mensen die deze snufjes bedenken, houden geen rekening met ons.

Videorecorder cadeau

Het is echt gebeurd, een van onze collega's kreeg bij zijn afscheid een videorecorder en tot op de dag van vandaag heeft hij het apparaat niet aangeraakt. Want hij is er vrijwel zeker van dat hij er niet mee kan omgaan en dat hij dat niet kan leren ook. Nu verkeert hij in de gelukkige omstandigheid dat zijn vrouw een technische knobbel heeft, zodat het cadeau toch een goede bestemming heeft gekregen. Overigens bezit deze collega, een vaardig tekstenproducent, ook geen computer maar een zeer ouderwetse schrijfmachine en eigenlijk zet hij zijn teksten het liefst met de hand op papier, waarvoor zijn voorkeur waarschijnlijk uitgaat naar een kroontjespen, maar dit moet u maar weer vergeten want anders hadden we net zo goed zijn naam kunnen noemen.

Je hebt de neiging er met een boog omheen te lopen, maar zo'n treinkaartjesautomaat is echt bijzonder gebruikersvriendelijk.

Pauline Terreehorst, een columniste van de Volkskrant, vindt zulk soort mensen maar luie komedianten die het verafschuwen van alles wat maar een knopje of een schakelaartje heeft tot een aanstellerige levensstijl hebben gemaakt. Iedereen kan leren een apparaat als een video in te stellen, is haar mening. Wacht maar af Pauline tot je ook de zestig bent gepasseerd, zou ik haar willen toeroepen.
Maar er zijn anderen die daar anders over denken. Zo verkondigde een professor in de gerontechnologie (dat is de relatie tussen ouderen en hun technologische omgeving) al enkele jaren geleden dat ouderen zich meer moeten gaan roeren om gedaan te krijgen dat produkten en diensten overeen gaan stemmen met hun wensen. Want produkten zijn meestal ontworpen voor de werkende bevolking of voor de jeugd en ouderen hebben daar dan moeite mee, omdat bij het klimmen der jaren de zintuigen minder worden en de vaardigheden afnemen. Hoe graag we ook doen dat dit niet het geval is.
We zien en horen niet alleen minder, we ruiken ook slechter bijvoorbeeld en ook ons reactievermogen is teruggelopen, terwijl we, ondanks alle oefeningen, minder onthouden en logisch denken steeds meer moeite kost.
Dat speelt ons allemaal parten, want bij alle nieuwigheden die in onze snel veranderende maatschappij vrijwel dagelijks zijn intrede doen, moet je nadenken. Dat is voor jonge mensen al moeilijk, laat staan voor ons. Nog even en je kunt niet meer zonder een pincode in te toetsen geld van de bank halen, in de bibliotheek staat al een rijtje computers voor het geval je een boek wilt opzoeken en er zijn al appartementenhotels waar alles elektronisch gaat of waar je op zijn minst een magnetron op je kamer hebt waarmee je geacht wordt je ontbijt klaar te maken. Zo zijn er zijn talloze voorbeelden waarbij de technische vooruitgang ons zogenaamd ten dienste staat, maar in feite een hindernis vormt voor de gewoonste dagelijkse activiteiten.

Boven de vijftig een Philips

Om te zien voor welke problemen je kan komen te staan togen we de stad in. We spraken af op het Centraal Station en ons eerste doel was een kaartjesautomaat. Die leverde geen moeilijkheden op: het apparaat stelt de ene vraag na de andere in een logische volgorde en als je je giromaatpasje in de gleuf stopt en je pin-code intoetst (dat wel!), krijg je je treinkaartje nog zonder geld ook. Als het apparaat tenminste werkt, want zijn buurman deed dat in elk geval niet.
Ons volgende doel was een grote winkel met tv-, audio-, video- en elektrische huishoudelijke apparatuur. We werden aanvankelijk wat kritisch bekeken, want 'wij verkopen geen toestellen die moeilijk te bedienen zijn', zo werd ons te verstaan gegeven. Toen wij onze eigen problemen met onze tv en video thuis voorlegden, kwam het gesprek op gang en het antwoord van de zeer behulpzame verkoper kwam er op neer dat we eigenlijk de verkeerde merken hadden aangeschaft. En hij bracht ons naar een muur van tv-schermen en legde uit hoe je die kijkkasten programmeert. Het was werkelijk zeer eenvoudig. 'Mensen boven de vijftig proberen we daarom alleen dit merk (Philips) te verkopen; die

heeft trouwens toestellen in alle prijsklassen. Die andere merken zijn inderdaad niet zo gemakkelijk te programmeren.'
Hetzelfde gold voor video's, en hij

'Meneer het is toch zo eenvoudig, dat programmeren van een tv-toestel. Als je maar het goede merk koopt.'

noemde een zeer bekend merk waar heel moeilijk mee te werken was. 'Daarom hebben we die ook in de aanbieding, we stoppen ermee.' Toevallig waren wij een tijdje geleden op zo'n aanbieding ingegaan en hebben dus ook een merk thuis staan dat eruit moest. Logisch dat we er moeite mee hebben. Dezelfde politiek volgt de winkel al een tijdje bij de tv's en ook daar waren we een paar maanden geleden ingetrapt, met het gevolg dat het dagen gekost heeft voordat op onze nieuwe aanwinst RTL 4 op 4 stond.
'We zijn er nogal op gebrand dat de klant met zijn aangeschafte toestel kan omgaan, want anders kost ons dat veel geld en tijd. Hij zal namelijk nooit toegeven dat hij iets verkeerd doet, het toestel is in zijn ogen kapot en of we dat maar even in orde willen maken, want garantie is garantie. Het is dan vaak niet meer dan even gewoon instellen', aldus de verkoper, die toch ergens gelijk had met zijn stelling: 'we verkopen geen moeilijke apparaten.'
Hoewel een andere hoek vol stond met magnetrons, zijn we er toch maar vandoor gegaan, want helemaal welkom waren we nog steeds niet met onze vragen en vooral niet met dat fototoestel.

Telefoon wel; fax niet

Ons tweede bezoek betrof de PTT-winkel. Waar (alweer) een zeer behulpzame verkoper veel gevoel had voor de problemen van ouderen. 'Maar in de praktijk valt dat best mee. Als ze overgaan van zo'n oud draaitoestel naar een knoppenapparaat, is het even wennen maar dat gaat gauw. Natuurlijk maken ze meestal geen gebruik van alle mogelijkheden van zo'n modern toestel', voegt hij er als vanzelfsprekend aan toe. Ook als we voorzichtig het onderwerp 'fax' aanroeren, stapt hij daar gauw vanaf, met een blik van 'dat is toch niks voor ze', hoewel hij wel een eenvoudig te bedienen type verkoopt. Overigens zijn veel toestellen berekend op ongemakken als slecht horen en zien. Een gemakkelijk te bedienen versterkertje en grote cijfers op de druktoetsen lossen veel op. Hoewel een toestel met enorm grote cijfertoetsen niet meer in de collectie zit. 'Wie uitleg nodig heeft of speciale wensen komt maar langs en we doen ons best' zo luidt het devies van de PTT, wordt ons bij het afscheid verteld.

Gebruiksgemak zwaarder wegen

Is de bediening van high-techapparaten niet eenvoudig, als je de advertenties in de kranten bekijkt, kom je tot de ontdekking dat je bij je keuze al heel wat specifieke kennis nodig hebt. Gelukkig heb ben we een Consumentenbond en die beijvert zich elke maand weer om de technische vaktaal uit te leggen. Wat

'We hadden een apparaat met hele grote cijfers, maar die is uit de collectie. Wel heeft deze uitvoering een versterkertje in de hoorn.'

wel beter kan volgens critici, is de aandacht die de Consumentenbond schenkt aan het bedieningsgemak en de bijgeleverde handleiding. Deze factoren zouden zwaarder moeten tellen in het eindoordeel.
Het is nu al zo dat menigeen zich laat leiden door de waardering van de gebruiksaanwijzing bij testen en 'een beste koop' graag laat lopen voor een produkt waarvan de gebruiksaanwijzing meer plusjes krijgt. Wij hebben dit althans gedaan bij de aankoop van een printer voor de computer en denken daar goed aan gedaan te hebben. Hij doet in elk geval wat wij willen dat hij doet.
Overigens zijn er steeds meer bedrijven die high-tech-apparatuur bij je thuis komen aansluiten en/of een info-lijn hebben ingesteld, zodat je je problemen kunt voorleggen. Het is de moeite waard daar op te letten als je een ingewikkeld apparaat moet aanschaffen.

Grijze markt moet assertiever worden

De gerontologen willen dat technologen meer met medici, sociologen en ergonomen overleggen om te komen tot produkten die beter tegemoet komen aan onze wensen.
Dat dit nog niet gebeurt komt doordat we niet genoeg van ons hebben laten horen. Maar ouderen zullen zich niet zo gauw roeren over dit onderwerp. Dan zouden we toegeven achter te raken en we doen juist zo ons best om bij te blijven immers. Een wijk- en dienstencentrum in Den Haag dacht er goed aan te doen een cursus te houden over het bedienen van apparatuur, maar die is alweer van het programma geschrapt: te weinig belangstelling.
De oplossing zal dan ook van de industrie moeten komen. Men vergeet daar, denken wij, dat als bij het ontwerp van een betaalpas, een video of een magnetron rekening gehouden worden met de eisen van ouderen, deze produkten ook in het algemeen gebruikersvriendelijker worden. Ook voor de dertiger en de veertiger die een gezicht trekt van 'voor mij is het gesneden koek', maar er waarschijnlijk net zo veel moeite mee heeft als wij!
Een stap in de goede richting is de proef die men 25 mei in Eindhoven is begonnen met het 'Centrum Techniek voor en door ouderen'. Dat centrum moet een ontmoetingsplaats worden voor 55-plussers en vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven, de onderzoekerswereld en de zorgsector. Het project is een voorloper van een defintief in te richten centrum, dat bedoeld is om ouderen vrijblijvend en kosteloos te informeren over consumentenprodukten en hulpmiddelen, maar ook bedrijven gelegenheid te bieden samen met ouderen nieuwe marktideën te ontwikkelen en te testen.

Tekst: Adriaan Pels.
Foto's: Harry de Vré.

Cryptogram

Slang in de Betuwe

Horizontaal

1. Gemakkelijke zittingen (9)
6. Verkiezingsbladen (11)
7. Onlangs veel plezier gehad (13)
9. In dat land heeft iedereen schulden (13)
11. Het aannemen van nieuwe religieuzen (13)
13. Voorkeur om te bukken (7)
14. De teugels van het paard van Sinterklaas (13)
18. De prettige bijkomstigheid van een ongeluk (13)
19. Het niet naar de kerk gaan (13)

Verticaal

2. Sinaasappelvrouw (19)
3. Dit echtpaar zorgt samen voor het eten (8)
4. Gelijke letters (5)
5. Bij hem wordt een portable afgegeven (14)
6. Bekeuring bij een aanrijding (9)
7. Competitie tussen piloten bij het naderen van een vliegveld (14)
8. Mevrouw v.d. Wal is waardeloos (6.3.2.3) (14)
10. Slang die in de Betuwe gedeeltelijk opschudding veroorzaakt (7)
12. Bezoeken van een speeltuin (9)
15. Onrustige maand (5)
16. Officier van justitie (5)
17. Vierkante dam (3)

Oplossingen vóór 1 augustus naar mevrouw G.N. Borsje, Norenburg 237, 2591 AM Den Haag. De winnaar ontvangt weer een cadeaubon.

©L.A.M.E. Hustinx.

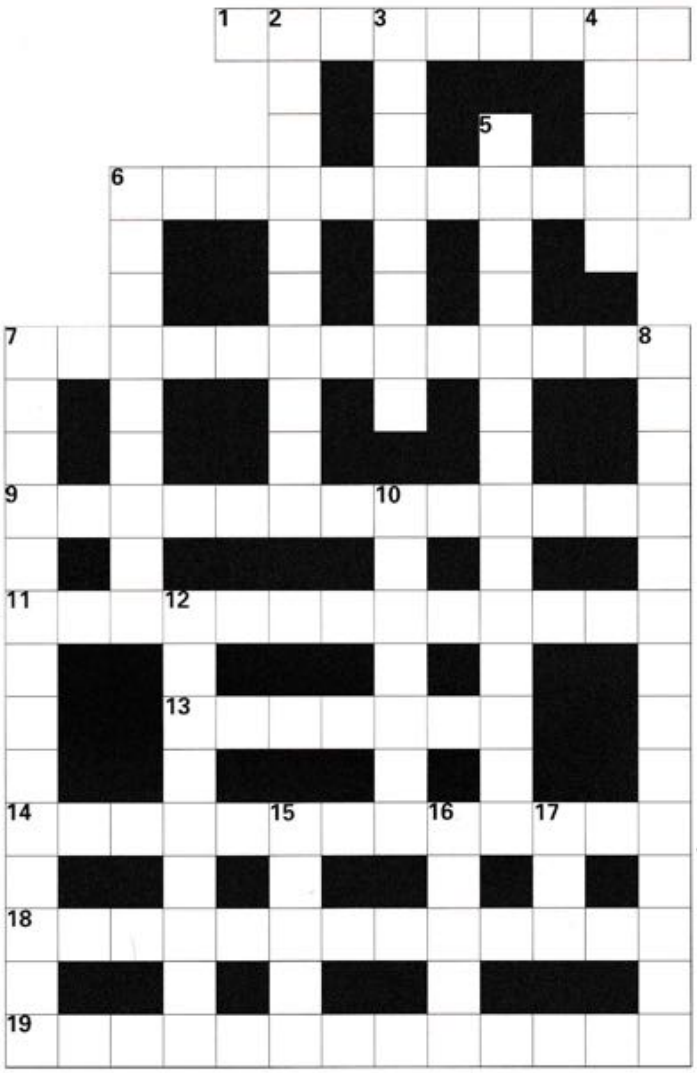

BIJ-zonderheden

Anekdotes voor de bijkantoren-balies

Illustratie: Mario Wijnvoord.

We schrijven 1959. Het jaar waarin het eerste mobielkantoor een tournee maakte langs die plaatsen, waar in de wijde omtrek geen ANWB-vestiging was te vinden. Zo stond dit mobielkantoor op de brink van een klein plaatsje in Drenthe, toen er pruttelend en stotterend een Solex stopte. De buitenman op die gemotoriseerde tweewieler hoefde niet eens af te stappen, maar balanceerde met één hand aan de uitschuifbalie. Hij viel met de deur in huis. Wilde met z'n maatje naar een kamphuis ergens in Nederland en vroeg daarvoor om een kampkaart. Of de ANWB hem die kon leveren. Dat kon dus. De gebruikelijke procedure kwam op gang. Twee aanvraagformulieren, één voor hem en één voor z'n maatje. Er moesten pasfoto's bij en dat tweede formulier, dat begreep mijnheer toch wel, moest nog door 'uw maatje' persoonlijk worden ondertekend.

'Oh, maar dat kan niet,' zei de man, 'm'n maatje kan niet schrijven.'

'.... Is die dan analfabeet?' vroeg de ANWB-employé verbaasd.

'Nee meneer, maar het is mijn Solex, die gaat overal mee naar toe.'

Puck